

## Reînnoirea jurămintelor noastre

***„Când faci un jurământ Domnului, Dumnezeului tău, să nu întârzii să-l împlinești, căci ar fi păcat în tine, și Domnul, Dumnezeul tău, îți va cere cu siguranță să-l împlinești.”  
Deuteronom 23:21***

De generații întregi, începutul unui nou an a fost adesea asociat cu hotărârea de a ne stabili anumite obiective noi. Este, așadar, momentul potrivit pentru a ne gândi la angajamente care ne vor îmbunătăți viața. Odată cu intrarea în Noul An 2026, mulți dintre poporul Domnului vor profita de această ocazie pentru a reflecta solemn asupra vieții lor consacrate în noul început. Ei se vor dedica din nou, se vor concentra și vor depune eforturi pentru a atinge un nivel mai înalt de creștere ca urmași ai lui Isus și pentru a fi mai fideli în îndeplinirea jurămintelor lor de dedicare, sacrificiu și slujire față de Domnul, chiar până la moarte.

Întoarcerea unei noi pagini din calendarul nostru este un moment excelent pentru a reflecta asupra bunătații, milostivirii și binecuvântărilor abundente

primite din mâinile iubitoare ale Tatălui nostru Ceresc în timpul anului care se încheie. Facem acest lucru cu multă bucurie și recunoștință. Este, de asemenea, un moment pentru a privi înainte cu o anticipare și o speranță e a sporită, pe măsură ce vedem dovezi tot mai multe că împărăția promisă de mult de Cristos este mai aproape decât atunci când am crezut pentru prima dată (Romani 13:11). Așteptăm cu nerăbdare să ne folosim timpul, talentele și oportunitățile în moduri noi pentru a-L sluji pe iubitul nostru Tată Ceresc și poporul Său. De asemenea, vom continua să ne pregătim pentru a împărtăși cu El planurile Sale supreme și scopul Său minunat de a aduce binecuvântări de viață și pace familiei umane sărace, bolnave de păcat și muribunde, și de a oferi împăcare tuturor celor ascultători sub administrația împărăției de pace a lui Cristos care va veni.

## **A face un jurământ**

A „face un jurământ” înseamnă a face o promisiune solemnă sau un angajament de a face un anumit lucru. Când un urmaș sincer al Domnului nostru Isus face un jurământ, acesta reflectă starea inimii fratelui sau surorii și reprezintă o viață de angajament total și slujire față de Tatăl Ceresc. Implică sacrificarea a tot ceea ce avem și a tot ceea ce sperăm să fim. (Psalmi 50:5; 1 Petru 2:5). A face un jurământ lui Dumnezeu trebuie să se facă cu intenția din toată

inima de a îndeplini acel angajament și de a fi credincios față de el. Solomon, fiul lui David, a vorbit despre seriozitatea de a face jurăminte și de a le respecta cu credincioșie când a scris: „Când faci o promisiune lui Dumnezeu, nu întârzia să o îndeplinești, căci Dumnezeu nu se bucură de proști. Ține toate promisiunile pe care i le faci. Este mai bine să nu spui nimic decât să faci o promisiune și să nu o ții.” Ecclesiastul 5:4,5

## **O jertfă vie**

Toți copiii lui Dumnezeu care gândesc la fel sunt încurajați de sfatul înțelept al apostolului Pavel, care a scris: „De aceea, vă îndemn, frați și surori, având în vedere mila lui Dumnezeu, să vă oferiți trupurile ca o jertfă vie, sfântă și plăcută lui Dumnezeu – aceasta este închinarea voastră adevărată și potrivită. Nu vă conformați modelului acestei lumi, ci transformați-vă prin înnoirea minții voastre. Atunci veți putea să testați și să aprobați voia lui Dumnezeu – voia bună, plăcută și perfectă.” Romani 12:1,2

Îndemnul inspirator al lui Pavel de a ne oferi viețile ca jertfă Tatălui Ceresc se adresează numai celor care și-au dat pe deplin inimile și viețile Domnului și au fost îndreptățiți prin sângele jertfei lui Isus. (Romani 5:8,9; 1 Petru 1:18,19). Aceștia au fost chemați și aleși de Dumnezeu în acest timp

acceptabil al jertfei. Așa cum vechii mari preoți ai Israelului s-au oferit pe ei înșiși lui Dumnezeu, la fel a făcut și Isus. „Spre deosebire de ceilalți mari preoți, El nu are nevoie să aducă jertfe în fiecare zi. Aceștia făceau acest lucru mai întâi pentru păcatele lor și apoi pentru păcatele poporului. Dar Isus a făcut acest lucru o dată pentru totdeauna , când S-a oferit pe Sine ca jertfă pentru păcatele poporului. Legea a numit mari preoți care erau limitați de slăbiciunea umană. Dar după ce a fost dată Legea, Dumnezeu L-a numit pe Fiul Său cu un jurământ, iar Fiul Său a fost făcut Marele Preot perfect pentru totdeauna.” Evrei 7:27,28

Apostolul aprecia privilegiul de a trăi o viață de sacrificiu pentru Dumnezeu. El i-a reamintit iubitului său Timotei în scrisoarea pe care i-a trimis-o, spunând: „Aceasta este o zicală demnă de încredere: «Dacă murim cu El, vom și trăi cu El. Dacă îndurăm necazuri, vom și domni cu El. Dacă Îl tăgăduim, El ne va tăgădui. Dacă suntem necredincioși, El rămâne credincios, căci nu Se poate tăgădui pe Sine însuși»”. 2 Timotei 2:11-13

## **Prioritatea supremă**

Apostolul Petru a vorbit despre umblarea noastră pe urmele lui Isus și a subliniat importanța de a face din aceasta prioritatea noastră supremă în viață. „Prin

care El ne-a dăruit promisiunile Sale prețioase și foarte mari, pentru ca prin ele să deveniți părtași ai naturii divine, după ce ați scăpat de stricăciunea care este în lume din cauza poftelor păcătoase. Tocmai din acest motiv, depuneți toate eforturile pentru a vă completa credința cu virtute, virtutea cu cunoaștere, cunoașterea cu stăpânire de sine, stăpânirea de sine cu statornicie, statornicia cu evlavie, evlavia cu afecțiune frățească dă, iar afecțiunea frățească cu dragoste.” 2 Petru 1:4-7

Continuând, apostolul adaugă: „De aceea, fraților, fiți cu atât mai zeloși să vă confirmați chemarea și alegerea, căci dacă veți face aceasta, nu veți cădea niciodată; astfel vi se va asigura din belșug intrarea în Împărăția veșnică a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.” 2 Petru 1:10,11

## **Câștigarea lui Cristos**

Pavel a scris o relatare foarte personală a propriilor sale experiențe în scrisoarea sa către biserica din Filipi, care reprezintă lecții semnificative pentru noi. El a spus: „Orice câștig aveam, l-am socotit ca pierdere pentru Cristos. Într-adevăr, consider totul ca pierdere din cauza valorii nemăsurate a cunoașterii lui Cristos Isus, Domnul meu. Pentru El am suferit pierderea tuturor lucrurilor și le consider gunoi, ca să-L câștig pe Cristos și să fiu găsit în El, neavând o

neprihănire a mea, care vine din Lege, ci cea care vine prin credința în Cristos, neprihănirea de la Dumnezeu care depinde de credință – ca să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui și să împărtășesc suferințele Lui, devenind ca El în moartea Lui, ca să ajung, prin orice mijloace posibile, la învierea din morți.” Filipeni 3:7-11

Apostolul ne spune că era gata să renunțe la toate speranțele, ambițiile și onorurile personale pentru a primi o poziție de favoare față de Cristos. La fel ar trebui să fie și cu creștinul. Toate celelalte interese și avantaje pământești nu au valoare durabilă. Ele se estompează în insignifianță în comparație cu speranța cerească și cu obținerea favorii și binecuvântării divine ca „moștenitori ai lui Dumnezeu și moștenitori împreună cu Cristos”. Romani 8:16,17

## **Isus a învățat în parabole**

O lecție importantă în legătură cu modul în care ne îndeplinim jurămintele față de Tatăl Ceresc ne-a fost dată de Domnul când a spus pilda talanților. „Împărăția cerurilor se poate ilustra prin povestea unui om care pleca într-o călătorie lungă. El și-a chemat slujitorii și le-a încredințat banii săi pe durata călătoriei. Unuia i-a dat cinci saci de argint, altuia doi saci de argint, iar ultimului un sac de argint, împărțindu-i proporțional cu abilitățile lor. Apoi a

plecat în călătoria sa” (Matei 25:14,15). De la Rusalii, fiecare dintre urmașii consacrați ai lui Isus a fost responsabil și răspunzător înaintea lui Dumnezeu în conformitate cu propriile abilități. Acest lucru se vede în fidelitatea lor de a folosi ceea ce au în slujba Lui, inclusiv timpul, influența și oportunitățile lor. „Orice dai este acceptabil dacă dai cu bucurie. Și dă în funcție de ul tău, nu în funcție de ceea ce nu ai.” 2 Corinteni 8:12

## **Cele cinci talanți și cele două**

Continuând pilda, Isus a spus: „Slujitorul care a primit cele cinci saci de argint a început să investească banii și a câștigat încă cinci. Slujitorul cu doi saci de argint s-a apucat și el de treabă și a câștigat încă doi. Dar slujitorul care a primit un sac de argint a săpat o groapă în pământ și a ascuns banii Domnului.” Matei 25:16-18

Administratorii responsabili vor căuta și vor găsi modalități și locuri în care să-și poată folosi talentele pe care le posedă și care sunt dedicate în totalitate Tatălui Ceresc. Ei folosesc înțelepciunea și judecata sfințite în avantajul lor, sub providența și îndrumarea Cuvântului lui Dumnezeu. Este datoria noastră să studiem cum putem folosi cel mai bine talentele noastre pentru a obține cel mai mare avantaj și pentru a aduce glorie și onoare Domnului. Slujitorul

care avea un talent nu a dat dovadă de judecată corectă, ci și-a îngropat neglijent talentul în dorințe și urmăriri pământești, indicând astfel o lipsă de iubire și apreciere față de Dumnezeu pentru binecuvântările primite de la El.

Isus a spus atunci: „După mult timp, domnul lor s-a întors din călătorie și i-a chemat să dea socoteală despre cum au folosit banii lui. Slujitorul , căruia îi încredințase cele cinci saci de argint, s-a prezentat cu încă cinci și a spus: Domnul, mi-ai dat cinci saci de argint să-i investesc și am câștigat încă cinci. Domnul era plin de laude. Bine, slujitor bun și credincios. Ai fost credincios în gestionarea acestei sume mici, așa că acum îți voi da multe alte responsabilități. Vino și împărtășește fericirea Domnului tău! Slujitorul care primise cele două saci de argint s-a prezentat și a spus: „Domnule, mi-ai dat două saci de argint să-i investesc și am câștigat încă două. Domnul a spus: „Bine, slujitor bun și credincios. Ai fost credincios în gestionarea acestei sume mici, așa că acum îți voi da multe alte responsabilități. Vino și împărtășește fericirea Domnului tău!” Matei 25:19-23

Afirmația din parabolă că Domnul a primit mai târziu un raport de la slujitorii săi indică faptul că fiecare dintre urmașii lui Isus este judecat în ceea ce privește fidelitatea sa în folosirea talentelor, abilităților și



oportunităților care i-au fost oferite în timpul călătoriei sale ca creștin. Apostolul Petru a spus: „A sosit timpul ca judecata să înceapă de la casa lui Dumnezeu” (1 Petru 4:17). La această idee, Pavel a adăugat: „Noi ne ostenim, ca să fim plăcuți Lui, fie că suntem prezenți, fie că suntem absenți. Căci toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Cristos, pentru ca fiecare să primească răsplata pentru faptele sale, bune sau rele, pe care le-a făcut în trupul său, potrivit cu .” 2 Corinteni 5:9,10

## **Slujitorul nefolositor**

Continuând cu pilda, citim: „Atunci cel care primise un talant s-a apropiat și a zis: „Domnule, știam că ești un om aspru, care seceri unde nu ai semănat și aduni unde nu ai împrăștiat sămânță. De frică, m-am dus și ți-am ascuns talantul în pământ. Iată, ia ce este al tău!” Domnul său i-a răspuns: „Slujitor rău și leneș!” Deci știai că eu culeg unde nu am semănat și adun unde nu am împrăștiat sămânță? Atunci ar fi trebuit să-mi investești banii la bancheri. Când m-aș fi întors, mi-aș fi primit banii înapoi cu dobândă.” Matei 25:24-27

Slujitorul nefolositor care avea un singur talant servește ca un punct de referință important, așa cum se arată în versetele următoare: „Atunci Domnul a

zis: Luați-i talantul și dați-l celui care are zece talanți, pentru că oricui are, i se va da mai mult, și va avea mai mult decât îi trebuie. Dar celui care nu are nimic, chiar și ceea ce are îi va fi luat.” Matei 25:28,29

Prin această parabolă, Isus a învățat că celor care nu folosesc oportunitățile și privilegiile pe care le au la dispoziție pentru a-L sluji pe Dumnezeu li se vor lua aceste privilegii. Ele vor fi date altora care au fost credincioși în folosirea talentelor și oportunităților lor în mod profitabil.

## **Provocarea lui Satan**

Domnul nostru Isus este exemplul suprem de dedicare totală pe care trebuie să-l urmăm. El a demonstrat această dedicare la scurt timp după ce a fost botezat în râul Iordan de Ioan Botezătorul. În acel moment, Tatăl Ceresc i-a permis lui Satana să-L ispitească potrivit cărnii, lumii și Adversarului. Evanghelia relatează: „Atunci Isus a fost dus de Duhul în pustie, ca să fie ispitit de diavolul. Timp de patruzeci de zile și patruzeci de nopți, El a postit și a ajuns să fie foarte flămând.” Matei 4:1,2

Isus a contestat prima sugestie a lui Satana, care îi spunea că, dacă este Fiul lui Dumnezeu, poate porunci ca pietrele să se transforme în pâine pentru a-i potoli foamea. Isus a răspuns rapid cu un citat din Scriptură, proclamând: „Este scris: Omul nu trăiește

numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” Matei 4:3,4; Deuteronom 8:3

În a doua încercare, Satana a citat un verset din Psalmul 91:11,12, care părea să-i asigure lui Isus că, dacă era într-adevăr Fiul lui Dumnezeu, se putea arunca de pe acoperișul Templului fără să se teamă că se va răni. Din nou, Domnul a apelat la Scriptură pentru a răspunde, citând un verset care clarifica semnificația celui citat în mod înșelător de Satana. Isus a spus: „Să nu ispitești pe Domnul, Dumnezeul tău.” Matei 4:5-7; Deuteronom 6:16

A treia încercare a lui Satana împotriva lui Isus a fost să-l ducă mental pe un munte foarte înalt, de unde puteau vedea toate împărățiile lumii. Diavolul i-a oferit lui Isus toate aceste împărății dacă se va arunca jos și se va închina lui. Cu toate acestea, Domnul nostru a răspuns din nou: „Este scris: «Să te închini Domnului, Dumnezeului tău, și numai Lui să-I slujești»”. Matei 4:8-10; Deuteronom 6:13,14

Mai târziu, apostolul Pavel l-a identificat pe Satana ca fiind dumnezeul acestei lumi rele. „Satana, care este dumnezeul acestei lumi, a orbit mințile celor care nu cred. Ei sunt incapabili să vadă lumina glorioasă a Veștii Bune. Ei nu înțeleg acest mesaj despre slava lui Cristos, care este chipul exact al lui Dumnezeu.” (2 Corinteni 4:4). Când Isus a fost adus înaintea lui Pilat, El a recunoscut că va avea o

împărăție, dar că aceasta nu va fi „din această lume”. El i-a spus lui Pilat: „Împărăția Mea nu este o împărăție pământească... Împărăția Mea nu este din această lume. (Ioan 18:36). Din aceasta înțelegem că orice împărțășire cu Satana a domniei asupra acestei lumi rele ar fi fost un păcat din partea lui Isus. Știind acest lucru, Domnul nu s-a lăsat înșelat de oferta lui Satana.

## **Pregătirea pentru război**

În scrisoarea sa către biserica din Efes, Pavel îndeamnă: „În cele din urmă, fiți tari în Domnul și în puterea Lui cea mare. Îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva uneltirilor diavolului. Căci lupta noastră nu este împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva stăpânitorilor, împotriva autorităților, împotriva puterilor acestei lumi întunecate și împotriva forțelor spirituale ale răului din târâmurile cerești.” (Efeseni 6:10-12). Apostolul i-a încurajat pe frați să aibă o credință mai mare, încredere și siguranță în puterea Domnului nostru. Acest lucru este deosebit de important în vremurile în care trăim acum.

„De aceea, îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dumnezeu, ca să puteți rezista vrăjmașului în vremea răului. După ce veți fi biruit, veți rămâne în picioare. Stați tari, îmbrăcați-vă cu centura

adevărului și cu platoșa neprihănirii lui Dumnezeu. Ca încălțăminte, îmbrăcați-vă cu pacea care vine din Evanghelie, ca să fiți pe deplin pregătiți. În plus față de toate acestea, ridicați scutul credinței pentru a opri săgețile aprinse ale diavolului. Îmbrăcați-vă cu mântuirea ca cu o cască, și luați sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu.” Efeseni 6:13-17

Este necesar să îmbrăcați întreaga armură a lui Dumnezeu pentru a vă proteja de săgețile aprinse care pot veni în calea voastră, deoarece lupta voastră este împotriva prințului întunericului și a duhurilor rele din locurile cerești. Dacă Satana își dă seama că suntem bine protejați și că îi rezistăm cu harul și puterea pe care ni le oferă Tatăl Ceresc, el se va retrage din atacurile sale, deși va fi mereu vigilent să vadă dacă am lăsat deoparte în vreun fel armura creștină din lipsă de vigilență. Iacov 4:7; 1 Petru 5:8,9

## **Înfruntând această lume tulburată**

Pe măsură ce intrăm în Noul An 2026, o facem conștienți de frica și incertitudinea care cuprinde acum națiunile. În multe dintre așa-numitele țări occidentale se observă o polarizare crescândă a opiniilor guvernului și ale poporului cu privire la aproape toate problemele interne și mondiale. Acest lucru a dus la creșterea tulburărilor politice și sociale

și, în unele cazuri, la violență și ucideri. Pe un alt front, inteligența artificială (IA) crește exponențial în întreaga lume. Odată cu aceasta, apar multe temeri legate de utilizarea sa în scopuri distructive, atât împotriva indivizilor, cât și a societății în general. Slăbirea treptată a pieței forței de muncă și a angajărilor este, de asemenea, o mare preocupare pentru multe persoane și familii. Această preocupare este exacerbată de perspectiva ca IA să elimine un număr mare de locuri de muncă pe măsură ce devine din ce în ce mai utilizată.

Pe scena mondială, războiul dintre Rusia și Ucraina continuă fără niciun acord privind o soluție pașnică definitivă. Deși Israelul și Hamas au convenit recent asupra unui armistițiu și a altor prevederi, situația din Israel și din Orientul Mijlociu în general rămâne o bombă cu ceas, cu potențiale conflicte, atacuri și posibilitatea reluării unui război total. La aceasta se adaugă antisemitismul în creștere în multe țări, pe măsură ce oamenii și națiunile blamează din ce în ce mai mult Israelul pentru numeroasele probleme cu care se confruntă acea parte a lumii. Organizațiile teroriste continuă să acționeze în diferite părți ale lumii, provocând multora teama de când și unde ar putea avea loc un alt atac. Acestea, printre multe alte dovezi ale tulburărilor crescânde din lume pe măsură ce intrăm în 2026, ne amintesc cu siguranță de cuvintele lui Pavel: „În zilele din urmă vor veni

vremuri grele”. (2 Timotei 3:1) Cât de important este, așadar, pentru creștini să recunoaștem cu atât mai mult necesitatea de a ne îmbrăca cu toată armura lui Dumnezeu și de a ne menține hotărârea de a lupta lupta cea bună a credinței. 1 Timotei 6:12

## **Un memento zilnic**

Mulți studenți ai Bibliei sunt familiarizați cu lectura „Hotărârea mea de dimineață”, care a fost o sursă minunată de ajutor și încurajare zilnică pentru mulți creștini . Să continuăm să ne bucurăm de minunatele sale binecuvântări, în timp ce ne străduim să ne asigurăm chemarea și alegerea. O includem aici ca un memento al responsabilității și privilegiului nostru de a ne reînnoi jurămintele față de Domnul acum și pe tot parcursul Anului Nou care se apropie.

## **Hotărârea mea de dimineață**

Primul meu gând va fi: „Cu ce să răsplătesc Domnului toate binefacerile Lui față de mine? Voi lua paharul mântuirii și voi chema numele Domnului [pentru harul de a mă ajuta]. Îmi voi împlini jurămintele față de Cel Preaînalt.” Psalmul 116:12-14

Amintindu-mi chemarea divină: „Adunați-mi sfinții, cei care au făcut legământ cu Mine prin jertfă” (Psalmii 50:5), mă hotărâsc ca, prin harul ajutor al

Domnului, să-mi împlinesc astăzi, ca sfânt al lui Dumnezeu, jurămintele, continuând lucrarea de jertfire a cărnii și a intereselor ei, pentru a ajunge la moștenirea cerească în calitate de co-moștenitor al Mântuitorului meu.

Mă voi strădui să fiu simplu și sincer față de toți.

Nu voi căuta să mă mulțumesc și să mă onorez pe mine însumi, ci pe Domnul.

Voi avea grijă să-L cinstesc pe Domnul cu buzele mele, ca cuvintele mele să fie unctuoase și binecuvântate pentru toți.

Voi căuta să fiu credincios Domnului, Adevărului, fraților și tuturor celor cu care am de-a face, nu numai în lucrurile mari, ci și în lucrurile mici ale vieții.

Încrezându-mă în grija divină și în providența care guvernează toate interesele mele pentru binele meu suprem, voi căuta nu numai să fiu pur în inimă, ci și să resping orice anxietate, nemulțumire și descurajare.

Nu voi murmura și nu mă voi plânge de ceea ce providența Domnului poate permite, pentru că

„Credința poate avea încredere deplină în El, orice s-ar întâmpla”.